

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 7/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Ковачевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво РС, ради извршења, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужене изјављеном против решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1268/2011 од 26.06.2012. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости тужене изјављен против решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1268/2011 од 26.06.2012. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду И 37055/10 од 21.10.2010. године усвојен је предлог за противизвршење извршног дужника, па је обавезан извршни поверилац да извршном дужнику врати 250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2005. године па до 25.04.2007. године, а од дана када је извршена исплата по решењу Четвртог општинског суда у Београду И 5072/07 од 18.04.2007. године, све са законском затезном каматом почев од 25.04.2007. године па до коначне исплате.

Решењем Првог основног суда у Београду Ипв И 1268/2011 од 26.06.2012. године, преиначено је првостепено решење, па је одбијен као неоснован предлог за противизвршење извршног дужника којим је наложено извршном повериоцу да извршном дужнику врати 250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.03.2005. године па до 25.04.2007. године, као дана када је извршена исплата по решењу о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И 5072/07 од 18.04.2007. године, све са законском затезном каматом почев од 25.04.2007. године па до коначне исплате.

Законски заступник тужене је поднео иницијативу Републичком јавном тужилаштву за подношење захтева за заштиту законитости против решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1268/2011 од 26.06.2012. године. Републичко јавно тужилаштво је дописом Гт I 854/12 од 15.10.2012. године, обавестио законског заступника тужене да није подигнут захтев за заштиту законитости против наведеног решења. Поднеском од 24.10.2012. године, законски заступник тужене је изјавио захтев

за заштиту законитости против решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1268/2011 од 26.06.2012. године, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04...111/09).

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости, у смислу члана 421, у вези члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. закона, ако је противно одредбама тог закона, суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3. истог закона). Ако јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости, странке су на основу члана 418. ЗПП овлашћене да саме изјаве овај ванредни правни лек. Међутим, странке захтев за заштиту законитости могу изјавити само из разлога који је предвиђен и за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу овог правног лека од јавног тужиоца.

У смислу одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, суд неће уважити располагања странака које су у супротности са принудним прописима, јавним поретком и правилима морала.

Суд није везан правном квалификацијом разлога које су странке навеле у свом захтеву, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за изјављивање захтева за заштиту законитости, јер у захтеву није указано на недозвољена располагања странака, у смислу цитиране одредбе члана 3. став 3. Закона о парничном поступку, која би представљала битну повреду из члана 361. став 2. тачка 5. Закона, већ из образложења захтева произлази да тужена оспорава утврђено чињенично стање и примену материјалног права.

Како разлози на којима је заснован захтев тужене не представљају разлоге за изјављивање овог ванредног правног лека, а обавештење надлежног јавног тужиоца туженој, у смислу члана 418. Закона о парничном поступку, да може да се користи овим правним леком, не може бити основ за изјављивање захтева за заштиту законитости из разлога који није предвиђен одредбом члана 417. Закона о парничном поступку, то је захтев за заштиту законитости тужиоца недозвољен.

Имајући у виду наведено, на основу члана 404. у вези члана 421. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић